

בס"ד. שיחת* ש"פ ויצא, יו"ד כסלו, ה'תשכ"ב.

בלתי מוגה

א. כ"ק אדמו"ר שליט"א קידש על היין, וצוה לנגן ניגון ה"קאפעליע" לאדמו"ר האמצעי.

אח"כ צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה והי' זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה וגו'.

* * *

ב. [כ"ק אדמו"ר שליט"א סיפר כמה סיפורים אודות בעל הגאולה, אדמו"ר האמצעי]:

ידועה הרשימה ע"ד הגאולה דיו"ד כסלו, שבשבת ט' כסלו, לעת המנחה, בשעה שאדמו"ר האמצעי הי' באמצע אמירת מאמר דא"ח (ד"ה אתה אחד) בעמידה — כידוע שבכלל הי' אדמו"ר האמצעי אומר הרבה מאמרים בעמידה — הגיע הבשורה שניתן לו חופש. ובאמצע אמירת המאמר הנ"ל, הפסיק ואמר: "שצ'! פנו מקום, דער טאטע איז דא".

ג. בשיחת יו"ד כסלו תרס"ב: דיבר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בענין אהבת ישראל של אדמו"ר האמצעי, וסיפר בארוכה¹⁴, שבעת ההיא הי' המצב הכלכלי של בני רע, ואדמו"ר האמצעי השתדל אצל הממשלה שיתנו אדמות להתיישבות יהודים שיעסקו בעבודת האדמה, והם המושבות ("קאָלאָניעס") שבפלך חרסון, והשתדלותו פעלה עד כדי כך, שניתן להם רשות לרעות הבהמות בשדות הממשלה, ושלא יצטרכו לשלם מס, ואדמו"ר האמצעי בעצמו נסע לשם ושהה אתם עמם קיץ שלם.

נתבארה גם ההוראה ממה שאדמו"ר האמצעי השתדל בעניני עבודת האדמה, ושייך לכא"א הגם שאינו עובד בעבודת האדמה — בענין ד"תנא סידורא דפת נקט"¹⁴ בעבודת האדם].

(2) ראה ב"מבוא" לקונטרס "ומעין" ע'

(1) נדפסה בקונטרס "בד קודש" ע' 22.

(3) ראה גם תו"מ שם ע' רבי. וש"נ.

בהערה. וראה גם תו"מ — רשימת היומן ע'

(4) שבת עד, ב.

רצב. וש"נ.

ד. משנת תקס"ט⁵, הי' נהוג, שכל אלו שבאו לאדמו"ר הזקן — הנה על עניני גשמיות, פרנסה, עניני העיר וכיו"ב, הי' עונה אדמו"ר הזקן בעצמו, ואילו על ענינים רוחניים, הי' שולחם אל בנו, אדמו"ר האמצעי, באמרו: "גייט צו מיין רביין".

ומקודם כל ליל יחידות, הי' אדמו"ר האמצעי נכנס לאביו (אדמו"ר הזקן), והי' זה ע"ד ענין ה"סמיכה" באופן כללי — פעם א' לכל הלילה. אבל כשהיו מבקשים ממנו ברכה — הי' נכנס עוה"פ לאדמו"ר הזקן, ומבקש "סמיכה" על ענין פרטי זה.

ופעם בא אחד אליו וביקש ברכה, וענה לו: "דער צו וועמען דו ביסט געקומען, איז איצטער ניטאָ" (היינו שאדמו"ר הזקן לא הי' אז שם, ולא הי' באפשרותו לשאול ממנו).

ה. בימי אדמו"ר האמצעי הי' ריבוי בעניני דא"ח, והי' יכול לקרות שבשבת אחת יאמר דא"ח ג' פעמים, ולפעמים הי' אומר דא"ח בשעה רביעית לפנות בוקר⁶.

וההוראה מזה לכאו"א — שאפשר ללמוד דא"ח אפילו ג"פ ביום אחד, וכן בלילה, ואפילו באמצע הלילה, בשעה רביעית לפנות בוקר, אע"פ שע"פ המדידה וההגבלה של השו"ע יכולים עדיין לישון, כיון שזה קודם הזמן ד"אעירה שחר"⁷.

* * *

ו. מאמר ב' — ד"ה ושבתי בשלום אל בית אבי גו'.⁸

* * *

ז. אדמו"ר האמצעי⁸ הי' מהמקורבים למלכות, ואעפ"כ, הי' חי בפחד שלא יהי' מלשינות ומסירות, ואפילו במאמרים, כשזכר ע"ד מלכות אדום הרשעה, וכיו"ב, היו נזהרים וכותבים רק "וכו".

פעם נסע כ"ק אדמו"ר האמצעי לראות את הקיסר אלכסנדר בבואו לבאבינאָוויטש, וקרא הקיסר לאדמו"ר האמצעי בשם "ראַבין" ב"פ: פעם הראשונה — בעת שאדמו"ר האמצעי אמר הברכה על ראיית המלך, ופעם השני' — בעת הפרידה.

[וביאר ההוראה מזה שאפילו המלך והמושל קורא "ראַבין" —

(7) תהלים נז, ט. קח, ג.

(8) ראה תו"מ שם ס"ע רי ואילך. וש"נ.

(5) ראה תו"מ שם ע' קצח. וש"נ.

(6) שם ע' קצט. וש"נ.

בשייכות לעבודת בני בזמן הגלות, שעל זה אמרו רז"ל⁹ "לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים", שהו"ע בירור הניצוצות כו'¹⁰].

ח. לאחרי הסתלקות אדמו"ר האמצעי, לא חפץ הצ"צ לקבל הנשיאות¹¹, באמרו, שלא יהי' לו פנאי ללמוד לעצמו, וכאשר אמרו לו שגם חותנו, אדמו"ר האמצעי, קיבל הנשיאות כו', נענה ואמר: כיצד הנכם משווים אותי אל חותני?! חותני, בעברו בביהמ"ד פעם אחת הי' חושב מסכת שלימה!

* * *

ט. מאמר ג' — ד"ה פדה בשלום גו' (הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א).

ובכ"מ.

9 פסחים פז, ב.

10 ראה תו"א בראשית ו, א. ר"פ לך לך. 11 ראה גם תו"מ שם ע' רמת.